

**עפ"א 32830/07/15 - מאיר בצלאל, מרח' ברקוביץ' 4, תל אביב-
יפו, טל': 03-6935310 פקס: 03-5480007 ואח'... נגד יו"ר הועדה
המקומית לתכנון ובנייה תל אביב-יפו, מרח' אבן גבירול 69, תל אביב-
יפו, טל ואח'...**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט

עפ"א 32830-07-15 בצלאל נ' יו"ר הועדה המקומית לתכנון

בפני מבקש	כבוד השופט ירון לוי
נגד משיב	
מאיר בצלאל ע"י ב"כ עוה"ד שי.מ. רוסינסקי מרח' ברקוביץ' 4, תל אביב-יפו טל': 03-6935310 פקס: 03-5480007	
יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובנייה תל אביב-יפו באמצעות השירות המשפטי של עיריית תל אביב-יפו ע"י ב"כ עוה"ד אתי לוי ו/או עוה"ד נעמה בנצקי מרח' אבן גבירול 69, תל אביב-יפו טל': 03-7242311 פקס: 03-5217504	

החלטה
הבקשה

1. בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו בתיק 01/10/8767 מיום **27.3.2011** (להלן: "**ההחלטה**").
2. על פי ההחלטה נדחה, בהסכמה, למשך 6 חודשים, מועד ביצוע צו הריסה מנהלי, מיום 2.9.2010, לתוספת למבנה - קירות הגבהה וגג של בניין בן שתי קומות - שנבנתה ללא היתר כדין (להלן: "**צו**"), וזאת, על מנת לאפשר למבקש להוציא היתר כחוק.

העובדות

3. אלה העובדות הרלוונטיות להחלטה:
 - א. ביום 2.9.2010 הוציא המשיב את הצו;
 - ב. בעקבות זאת, פנה המבקש לבית המשפט לעניינים מקומיים בבקשה לביטול הצו;
 - ג. ביום 27.3.2011, לאחר דיון במעמד הצדדים, בהסכמה, נדחה ערעור המבקש, שהיה מיוצג, ונדחה מועד ביצוע הצו, על מנת לאפשר למבקש לקבל היתר בנייה;
 - ד. ביום 6.2.2013 קיבל המבקש היתר לבניית קומה עליונה בבניין,

שכלל - קירות הגבהה, גג חדש, וחלוקת הנפח לשתי קומות - באופן שנוצרו שלוש קומות בבניין. (להלן: "היתר הבנייה המקורי");

ה. ביום 24.7.2013, הוציא המשיב היתר בנייה מתוקן, לפיו היתר הבנייה כפוף להריסת הקומה השלישית, שנבנתה ללא היתר (להלן: "היתר בנייה מתוקן");

ו. בחלוף כ-8 חודשים ממועד הוצאת היתר הבנייה המתוקן, עתר המבקש לבית המשפט המחוזי לביטול ולהשבת היתר הבנייה המקורי על כנו. ביום 12.1.2015 הורה בית המשפט המחוזי על החזרת הדיון למשיב. המשיב דן שוב בבקשה, במעמד המבקש, ודחה אותה. המבקש הגיש ערר על החלטת המשיב. ז. המבקש הגיש בקשה זו בחודש מאי 2015. בשל טעות של המזכירות הועברה הבקשה לטיפול רק ביום 16.7.2015. המשיב הגיש תגובתו לבקשה ביום 6.8.2015. בשל פגרת בתי המשפט, ניתנת ההחלטה כיום.

הנימוקים

4. המבקש מבסס בקשתו בעיקר על השינוי בעמדת המשיב, לעניין היתר הבנייה, וההליכים שנקטו בעקבות זאת, שיש בהם, לטענתו, כדי להשמיט את הבסיס מתחת להסכמתו לביטול הצו.
5. המשיב מבסס התנגדותו לבקשה על חלוף הזמן הרב מאז מתן ההחלטה, סיכויי הערעור הקלושים, הסכמתו המפורשת של המבקש, שהיה מיוצג, להחלטה, ותיאור מטעה של המבקש את השתלשלות ההליכים בתיק.

דיון ומסקנות

1. לאחר שבחנתי את הבקשה, את טענות ב"כ הצדדים, ואת מכלול הנסיבות, הגעתי לכלל מסקנה שדין הבקשה להידחות.
2. נקודת המוצא לדיון היא שמעת שחלפה התקופה הקבועה בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק") להגשת ערעור, הפכה החלטת בית המשפט קמא לחלוטה. אמנם סעיף 201 לחוק מאפשר לבית המשפט להאריך את המועד להגשת ערעור, אך לאור העיקרון החשוב של סופיות הדיון, לא בנקל ייעתר בית המשפט לבקשה להארכת מועד, במיוחד כאשר מדובר בתקופה של למעלה מ-4 שנים.
3. בית המשפט העליון קבע מספר שיקולים בעזרתם יש לשקול בקשות להארכת מועד, ביניהם משך האיחור, הנימוקים לו, וסיכויי ההליך העיקרי (ראו ע"פ 2585/10 נגר נ' מדינת ישראל (13.4.2010), ע"פ 4574/15 דוד צעדי נ הועדה המקומית לתכנון ולבנייה נס ציונה (12.7.2015)). בנוסף, במקרה דומה, בית המשפט העליון הדגיש את חשיבות עקרון סופיות ההליכים (ע"פ 8871/12 דמיטרי גולוב נ' מדינת ישראל (16.12.2012)):

"המקרה דנן הוא מקרה מובהק של איחור ממושך שלא ניתן לגביו הסבר בעל משקל ושל סיכויי ערעור שאינם גבוהים, בלשון המעטה. היענות לבקשה להארכת מועד להגשת ערעור בנסיבות כגון-דא כמוה כוויתור על עקרון סופיות ההליכים, ולפיכך אינה ראויה".

4. בענייננו מדובר בבקשת רשות ערעור על החלטה שניתנה, בהסכמה, לפני למעלה מארבע שנים. ככל שמשך האיחור ארוך יותר, כך יגדל משקל הטעמים שיידרשו להצדקתו. בענייננו המבקש לא העלה טעם של ממש לאיחור הניכר בהגשת הערעור, והסתפק בתיאור, מנקודת מבטו, של השתלשלות העניינים בפרשה.
5. בנוסף, אף סיכויי הערעור, בלשון המעטה, אינם גבוהים, שכן, ההחלטה ניתנה בהסכמה. לא הוצגה בפני בית המשפט כל ראיה - ואף לא נטען - שהסכמת המבקש לצו התבססה על הבטחה שיוצא היתר בנייה לכל

המבנה.

6. זאת ועוד. אמנם עם הזמן שינה המשיב עמדתו ביחס להיתר הבנייה, אך בחלוף השנים היו למבקש הזדמנויות רבות לתקוף את ההחלטה - אם כחלק מההליכים שהתנהלו, או באופן ישיר כפי שהוא עושה כיום - אך מסיבות השמורות עמו, הוא לא עשה כן. אף לשיטת המבקש, משבוטל ביום 24.7.13, ההיתר המקורי, לטענתו ללא הצדקה, נשמט הבסיס מתחת להסכמתו לצו. אם כך מדוע לא פנה המבקש לבית המשפט כבר אז בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור?

עיכוב כה רב בהגשת בקשה מסוג זה מחייב נימוק משמעותי. נימוק כזה לא סיפק המבקש.

7. מעבר לנדרש, מעיון בפרוטוקולי הדיון של הערכאות האחרות שדנו בעניינו (לדוגמא סעיף 7 לפסק הדין בעת"מ 10368-04-14, מיום 12.1.2015), עולה כי המבקש ויתר מיוזמתו על טענותיו כנגד צו ההריסה גופו, והתמקד בטענות טכניות-פרוצדוראליות. משכך אין מקום לאפשר למבקש כיום, למעלה מארבע שנים לאחר מתן ההחלטה, לטעון ביחס למהות צו ההריסה.

8. סיכומו של דבר, נדחית הבקשה להארכת מועד להגשת ערעור.

ניתנה היום, ג' תשרי תשע"ו, 16 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.

המזכירות תודיע ההחלטה לצדדים.